

med et større Parti (Afbrydelse af Zahle). Ja, det ærede Medlem Hr. Zahle har altid ondt ved at tie paa sin Plads; her paa Talerstolen faar han sjælden Lov til at komme, saa det forstaaer jeg meget vel.

Jeg kan altsaa ikke se nogen Væsenforskel i den Henseende. Men den nuværende Regering har, som der ofte er gjort opmærksom paa, baade her i Salen og ude paa Møder og i Bladene, ikke vist, at den havde Evne til at forhandle sig til Rette med andre Partier, en Evne, som den nødvendigvis maa have, hvis den skal opnaa Resultater. Man kan jo sagtens tale overlegent, men det klarer jo ikke Sagerne; den højtærede Erhvervsminister vil nok lære, at selv om han mener at have Raad til at være overlegen, saa vil det ikke klare Sagerne og give Resultater. Det er ikke ad den Vej, man naar at faa fremmet det, som man mener, man bør have fremmet, og det, som skal fremmes.

Det ærede Medlem Hr. Trier gjorde endvidere en Bemærkning om, at hvis den oprindelige Lov ikke gav Hjemmel for de Restriktioner, man havde indført, gjorde Ændringen i den det heller ikke. Jeg skal ikke komme ind paa at referere, hvad der er foregaaet i Udvalgene, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Ordet „forfaldne“ kom ind ved Ændringen i Sommersamlingen; jeg ønskede det slettet, men da sagde man: Nej, det er netop det, det kommer an paa. Deri ligger utvivlsomt, at det er dette, man støtter sig paa, og hvad skulde ogsaa begrunde, at man gik til Rigsdagen for at søge Ændringer, hvis man i den Lov, som allerede var vedtaget, havde haft Hjemmel til de Restriktioner, som man ønskede at indføre?

Jeg vil gerne ogsaa gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode, som talte som Ordfører for det radikale Parti, synlig irriteret, synes jeg, og noget personlig overfor mig. Det ærede Medlem Hr. Hedegaard er i en Sindsstemning, sagde Hr. Rode, hvor han søger ved at tale om noget andet at dække sit Tilbagetog. Hvad er det for et Tilbagetog, jeg skulde dække? Jeg udtalte forleden Dag, at Venstres Stilling i høj Grad vilde afhænge af, hvilke Oplysninger og hvilke Udtalelser vi kunde modtage i Udvalget, og i Udvalget modtog vi den Udtalelse, at man ikke gik med Planer om at genindføre Restriktioner i den kommende Tid. Saa gør vi Lovens Løbetid kort, det er ikke noget Tilbagetog fra min Side, og det er ikke noget, der har været nogen større Strid om indenfor Venstre. Det behøver det ærede Medlem ikke

at regne med, og det kan det ærede Medlem sikaane sig for at spekulere i.

Men saa kom det ærede Medlem ind paa en Omtale af mine Udtalelser og sagde ogsaa noget om, at jeg havde sagt, at denne Valutacentral ikke havde nogen som helst Betydning. Der skulde meget mere til; der skulde fremskaffes Valutaattester. Ja, netop, man skulde give alle disse Oplysninger, for at der skulde kunne føres Kontrol med Hensyn til, om man vil bruge Valuta til skadelige Spekulationer, som man mente der var foregaaet nogle af her i Landet. Men jeg vil gerne i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, til hvem disse Valutaattester skulde skaffes. Jeg kan henvise til den oprindelige § 6 i Valutalovforslaget. Efter at der er henvist til § 4, hvor der staaer, hvilke Banker og hvilke Institutioner der maa handle med Valuta, staaer der, i hvilke Tilfælde man kan udlevere disse Valutaattester, nemlig naar Indkøb af fremmed Mønt enten sker til Dækning af Vareimport eller til andet Formaal, der er godkendt. Naar det er til Dækning af Vareimport har altsaa — det giver sig direkte Udtryk i Loven — Valutacentralens Bestyrelse ingen Bemyndigelse til at nægte Valuta. Men saa har man foretaget den Restriktion, at de paa-gældende skal vente, til Beløbet er forfaldet, selv om det bevisligt skal bruges til Vareimport, og det er det væsentlige Punkt ved Ændringen nu i Sommer. Her ved har man tvunget en Mængde handlende ud i Spekulationer, skønt de ikke ønskede at komme ud i saadanne, og i mange Tilfælde gjaldt dette handlende, som i økonomisk Henseende ikke havde Evne til at komme ud i saadan Spekulation og derfor maatte afholde sig fra al Handel eller i alt Fald tage en større Margin, som saa maatte betales af det forbrugende Publikum.

Maa jeg saa vende mig til den højtærede Erhvervsminister, der, som jeg allerede har nævnt, prøvede paa at være overlegen og samtidig var synlig irriteret — jeg ved egentlig ikke hvorfor. Han udtalte, at en saadan Tale som den, det ærede Medlem Hr. Hedegaard holdt, hører man heldigvis ikke mange af. Det vilde naturligvis være behageligt for en Regering, hvis Oppositionen ikke maatte kritisere Regeringen eller henvise den til tidligere Standpunkter. Og jeg skal saamænd være villig til at indrømme, at med Hensyn til Kritik har den nu siddende Regering haft det særlig godt i Forhold til den tidligere Regering. Da den nuværende højtærede Statsminister sad som Formand for sit Parti og dette var